

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

De prijs der Courant met het Bijblad is
f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20
en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentie is 25 cents voor den
regel bij iedere plaatsing, buiten de ingedrukte
en briefportien.

DONDERDAG 16 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

Bij Zijner Majesteits besluiten van den 14den Februarij 1860, n°. 70—72, zijn benoemd:

tot griffier bij het kantongeregte te Groenlo, *L. C. Schiff*, candidaat-notaris te Arnhem;
tot griffier bij het kantongeregte te Enschedé, *mr. A. L. Fraissinet*, advocaat te Dordrecht; en
tot griffier bij het kantongeregte te Culemborg, *mr. P. van Wessam*, advocaat te Tiel.

Bij besluit van 12 Februarij 1860, n°. 49, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan den heer *A. C. Oudemans*, op zijn verzoek, uit hoofde van verandering van woonplaats, met het einde der maand April aanstaande, eervol ontslag te verleenen als schoolopziener in het derde schooldistrict der provincie Zuidholland.

(Herhaalde plaatsing.)

De Minister van Financien heeft onder dagteekening van 31 Januarij jl., aan de provinciale directeurs der directe belastingen, int en uitgaande regten en accijzen, doen afgaan de volgende missive:

„De arrondissements-regtbank te Amsterdam heeft een vonnis gewezen, hetwelk bij de toepassing van het tarief op gewezen of gebreide kledingstukken (*bonneterie*) eene andere uitlegging volgt dan die, welke als grondslag van de resolutie van den 14den October 1857, n°. 63, was aangenomen.

„Bij al het twijfelachtige der zaak heb ik ze bovendien niet van dat belang gerekend om ook de uitspraak van den hooger regter daarover in te roepen, en ik zie geen overwegend bezwaar om, naar aanleiding van het gewezen vonnis, de bedoelde resolutie in te trekken en voortaan het invoerregt van slechts 4 per cent der waarde te doen heffen van alle gebreide en met den breisteek gewezen kledingstukken, welke de handel gewoon is onder *bonneterie* te rangschikken, onverschillig of zij al dan niet verder met de naald afgewerkt en voorzien zijn van belegsels, knopen en dergelijken.

De Minister van Financien heeft bij resolutie van 3 Februarij jl. bepaald, dat de zogenoemde *Napha*, voor zoo veel de toepassing van het tarief van regten aangaat, moet worden gerangschikt onder den tariefpost *chemicalien*, niet afzonderlijk belast.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Bij een keizerlijk besluit van den 13den dezer is de opening van de zitting der wetgevende kamers van Frankrijk, welke volgens het besluit van 18 Januarij jl. op den 23sten der loopende maand moest plaats hebben, uitgesteld tot den 1sten Maart aanstaande. In brieven uit Parijs wordt gezegd dat het Fransche gouvernement, alvorens de zitting te openen, den afloop der thans bij het Britsche Lagerhuis aanhangige raadslaging over het handelsverdrag en over het budget wil afwachten, omdat de uitslag derzelve en het daarvan afhankelijke lot van het ministerie Palmerston veel invloed op zijne eigene besluiten moeten hebben.

De Fransche minister van buitenlandsche zaken heeft dezer dagen eene circulaire aan de Fransche gezantschappen gericht betreffende het rondgaande schrijven, waarin de Paus aan de bisschoppen de redenen heeft aangewezen welke hem beletten gehoor te geven aan Frankrijks raad om in het verlies der Romagna te berusten. Die circulaire wordt thans door de dagbladen medegedeeld. De heer Thouvenel zegt daarin, dat hij bij de verwijten, welke in het pauselijke schrijven meer of minder bewimpeld aan de keizerlijke staatkunde gedaan worden, niet zal stil staan, aan de onpartijdige geschiedenis overlatende te beslissen, op wien de verantwoordelijkheid voor het gebeurde nederkomt, maar hij betreurt het, dat het Roomsche hof, in strijd met de gebruiken der diplomatie, gelijk hij *schiedkundig*, een bovenal tot het gebied der wereldlijke zaken behoorend vraagstuk regstreeks op het godsdienstige terrein heeft overgebracht. Met innig en oprecht leedwezen (zegt hij) heeft het gouvernement des Keizers gezien, dat de Heilige Vader een beroep op het geweten der geestelijkheid doet en de geloofigen tot ijver aanvuurt naar aanleiding eener aangelegenheid, welke niet anders dan tusschen de gouvernementen met nut kan worden behandeld.

Dit punt nader aandringende zoekt de heer Thouvenel vooral te betoogen, dat het een geslacht van louter en uitsluitend wereldlijken aard betreft. Zijns inziens raakt het de godsdienst volstrekt niet, en was het een ongelukkig denkbeeld van het Roomsche hof, twee soorten van belangen, welke niet zonder gevaar onder een gemengd en verwant

zouden kunnen worden, onderling in onafscheidelijk verband te willen brengen.

Ofschoon dat verband, die verwarring zich in de eerste eeuwen der christenheid wellicht lieten verdedigen, was het niet enkel door bewijsgronden aan zijne goddelijke zending te ontleenen en door in den naam des hemels eischen te doen (zegt de heer Thouvenel) dat het pausdom, nu eens met hulp der bevolking zelve en dan weder met bijstand van buitenlandsche souvereinen, een gedeelte van Italie in bezit heeft weten te krijgen.

De circulaire erkent dat die verwerving van grondgebied en de uitbreiding van de politieke magt des pausdoms haren grond hadden in den vooruitgang, die destijds in het pauselijke bestuur gelegen was voor volken, welke aan de heerschappij van geweld en regeringloosheid bloot stonden; maar zij geeft te kennen dat juist die zelfde reden thans in omgekeerd zin, dat is voor de inkrimping van het politieke gezag des pausdoms zou kunnen worden aangevoerd. „Het zij mij vergund te zeggen (zoo vervolgt de heer Thouvenel) dat in onze dagen het godsdienstige gebied geheel van het politieke en burgerlijke is afgescheiden, en dat deze scheiding een vooruitgang is, welke door 's Keizers gouvernement als eene voor beiden heilrijke en onherroepelijk verworvene aanwinst der hedendaagsche burgermaatschappij beschouwd wordt. De Heilige Stoel handelt dus even zeer tegen den geest des tijds als tegen de voor het onderlinge verkeer der volken aangenomene regelen, wanneer hij in den naam des geloofs een beroep op het geweten der christenen doet ter bevordering van een belang, dat, wel beschouwd, enkel van wereldlijken aard is.

Vervolgens wordt met aanvoering van historische feiten betoogd dat de grenzen van het pauselijk grondgebied door den loop der gebeurtenissen sedert de Fransche omwenteling van 1789 aanmerkelijk gewijzigd en meermalen veel ingekrompen zijn, zonder dat het geestelijke gezag van het pausdom daardoor eenige merkbare afbreuk heeft geleden, en zonder dat ook de meest katholieke mogendheden, Oostenrijk bij voorbeeld, aanleiding vonden om voor de regten van den Heiligen Stoel, uit het oogpunt van dezelfde geestelijk gezag en van de godsdienstige belangen, op te komen. Zoo heeft het Roomsche hof in het jaar 1797 de Romagna aan Frankrijk afgestaan en tevens van het bezit van Avignon en van andere Fransche landstreken afgezien, zonder dat Pius VI, welke toen regeerde, aan zijne plichten als hoogepriester en als schutshoofd des geloofs meende te kort te doen.

Verder herinnert de heer Thouvenel, dat in het jaar 1814 de Keizer van Oostenrijk, wiens tegenwoordige opvolger zoo veel bezorgdheid voor de wereldlijke magt van den Heiligen Stoel aan den dag legt, niet schroomde over een gedeelte van het gebied van den Heiligen Petrus te beschikken, toen hij met Koning Joachim Murat een geheim verdrag aanging, waarbij aan dezen, ten einde hem voor de tegen Frankrijk gesloten coalitie te winnen, eene uitbreiding van grondgebied werd toegezegd, welke het aantal zijner onderdanen met 400,000 moest vermeerderen, en dat grondgebied zou van den Kerkelijken Staat genomen worden.

De even vermelde bepaling bleef door den loop der gebeurtenissen zonder gevolg; maar in het jaar 1815 deden de Bourbons, welke toen in Napels weder op den troon gebragt waren, moeite om dezelve ten hunnen voordeele te doen gelden, terwijl Oostenrijk, in weerwil van het protest van den Paus, een gedeelte van de provincie Ferrara, op den linker oever van den Po, hetwelk vroeger niet tot het Venetiaansche maar tot den Kerkelijken Staat behoord had, in bezit hield.

Hierbij voegt de heer Thouvenel nog, dat het bij de onderhandelingen van het jaar 1815, ook bij de katholieke mogendheden, eenen tijd lang twijfelachtig is geweest of de Romagna aan den Paus teruggegeven behoorde te worden.

Hij besluit zijn schrijven aldus: „Ik heb deze feiten alleen herinnerd om te toonen hoe zeer de leer, welke in de jongste encyclica is vervat, met de onwedersprekelijkste regelen en herinneringen der staatkunde in strijd is, al is zij thans ook met de denkwijze van het Roomsche hof in overeenstemming. Het is mijne bedoeling geenszins, daarmede gronden tegen de erkende regten van den Heiligen Stoel af te leiden; maar ik wilde u in staat stellen om in uw kring op te komen tegen de verkeerde voorstellingen, welke aan eene meening over een vraagstuk van wereldlijken aard het voorkomen zouden kunnen geven van eene inbreuk op de heilige en onverjaarbare regten der katholieke kerk.

In een katholiek dagblad van Frankrijk leest men thans een schrijven van den Heiligen Vader aan den bisschop van Orleans, houdende dankbetuiging voor de toezending van het geschrift waarin die praelaat de bekende brochure *le Pape et le Congres* bestreden heeft. Dat pauselijke schrijven is den 14den Januarij jl. gedagteekend en behelst onder anderen het volgende: „Wat in deze beroering van Italie, welke aan 's lands vorsten geweld heettaangedaan, en het wereldlijke gezag van dezen Stoel reeds in de geheele Romagna wederregtelijk heeft omver geworpen, de eigenlijke bedoeling is van de aanleggers en begunstigers des opstands, is ten overvloede gebleken door die brochure vol huichelarij, welke, daar ginds in druk uitgegeven zijnde, in de steden niet alleen maar ook in de dorpen van Italie verspreid is geworden. Maar gij, eer-

waartoe broeder, hebt hare uiterst schaamteloze strekking terstond begrepen, en hebt u daarom met edel vuur beijverd dezelve terstond met name te wederleggen."

Volgens een bericht van het katholijk gezinde *Journal de Bruxelles* hebben in Frankrijk onder de katholieke partij eenige mannen zich verenigd om het regt van den Roomschen Steel in de zaak der Romagna openlijk te verdedigen, en zullen zij beginnen met eene daartoe strekkende memorie uit te geven, welke als een manifest van de katholieke partij in Frankrijk zal kunnen worden beschouwd. De heer de Falloux, een met roem bekend staatsman en schrijver, moet aan het hoofd dier vereniging staan.

ITALIE.

De *Opinion*, een hoofdblaad der ministeriele partij in Piemont, zegt in haar nummer van den 11den dezer: "Het is nog niet uitgemaakt, op welke wijze de nieuwe stemming omtrent Midden-Italië's vereeniging met Sardinië zal plaats hebben. Het denkbeeld om alle ingezetenen daarover regtstreeks hunne stem te laten uitbrengen is ter zijde gesteld; Keizer Napoleon helde daartoe over maar heeft daarvan afgezien."

"Waarschijnlijk zal men nu besluiten dezen weg te volgen: in Midden-Italië zullen nieuwe volkvertegenwoordigers worden verkozen; deze zullen zamenkomen om het vroeger door de vertegenwoordigende vergaderingen genomen besluit tot vereeniging met Sardinië op nieuw te overwegen, en indien zij hetzelfde bevestigen, zullen zij zich naar Turyn begeven om er in het nationale parlement zitting te nemen; zoo zou de zaak het eenvoudigst en het spoedigst afgedaan worden. Wanneer men van dezelfde vergaderingen eene bevestiging van haar vroeger besluit vroeg, zou aan de bedoeling der Westersche mogendheden niet worden beantwoord; maar de uitkomst zou dezelfde zijn. Van belang is het alleen, dat men geen tijd late verloren gaan."

SPANJE.

Blijkens de jongste berichten uit Madrid heeft men aldaar nog eenige hoop dat de Sultan van Marocco door het verlies der vesting Tetuan zal genoopt worden om vredesvoorstellen te doen, maar zal, indien deze hoop niet vervuld wordt, het Spaansche leger de krijgsovereenkomsten voortzetten en in de eerste plaats noordwestwaarts rukken om Tanger, de voor Engeland's handel belangrijkste stad van Marocco, te vermeesteren.

Het Parijsche *Journal des Débats*, hetwelk de Spaansche expeditie tegen Marocco steeds heeft toegeschied, zegt daaromtrent in zijn nummer van gisteren: "Thans bezit het Spaansche leger in Tetuan eenen nieuwen grondslag voor zijne operaties, en het maakt zich gereed om van daar op Tanger aan te rukken. De laatstgemelde plaats ligt nader bij Ceuta, het punt alwaar de maarschalk O'Donnell geland is, dan Tetuan, maar is van Ceuta gescheiden door een gebergte, hetwelk, vooral in dezen tijd des jaars, geen bruikbaren weg oplevert; dit belette de Spanjaarden regtstreeks uit Ceuta eenen togt tegen Tanger te ondernemen."

"Om van Tetuan naar Tanger, eenen afstand van omstreeks zestig kilometers, te komen, moeten de Spanjaarden langs de zuidelijke afhelling van het gebergte Bullones weder noordwaarts trekken; maar deze weg levert, naar gezegd wordt, geene groote moeilijkheden op, daar hij loopt door twee breede valleijen, welke voor de bewegingen van reguliere troepen een open terrein opleveren. Alleen op de hoogten, welke die twee laagten vaneen scheiden, moeten er, naar verzekerd wordt, eenige moeilijkheden te verwachten zijn."

"Doch alvorens dien togt aan te nemen zal het Spaansche leger aanstalten moeten maken om zich den toevoer van levensmiddelen en krijgsovereenkomsten te verzekeren; zoo lang het nabij de zee bleef, kon het alle benodigdheden telkens ontvangen van de vloot, welke langs de kust de bewegingen der landmagt volgde en ondersteunde; doch wanneer het binnenwaarts trekt, moet het de medewerking der vloot missen tot dat het onder de muren van Tanger zal aangekomen zijn."

"Er zullen dus eenige dagen moeten verlopen alvorens de togt naar Tanger kan aangevangen worden; wellicht zal de vijand van dezen tusschentijd gebruik maken om, na zoo vele nederlagen ondergaan te hebben, eindelijk aannemelijke vredesvoorstellen te doen."

"Dat is onze wensch, terwijl wij in de vaderlandlievende vreemde, welke door de mare van die roemruchtige gevechten alom in Spanje verwekt is, van ganscher harte deelen en hopen dat het grondgebied, hetwelk op eenen volksstam van onverbeterlijke zeeroovers veroverd is, hun niet zal worden teruggegeven. Frankrijk heeft in Noord-Afrika twee honderd uren kustland van de zeerooverij gezuiverd; het moet dus met genoegen zien dat zijn werk door eene bevriende natie wordt voortgezet."

— Een liberaal gezind berichtgever, de Madridsche correspondent der *Indépendance Belge*, zegt in een schrijven van den 9den dezer: "Sedert den val van Tetuan wordt van den kant der ultramontaansche partij aan de Koningin bestendig voorgehouden, dat de voortzetting van den oorlog in Marocco nu geen ander gevolg meer zou hebben dan de Spaansche schatkist uit te putten, en dat het katholieke Spanje, getrouw aan de overleveringen zijner geschiedenis, zich behoorde te haasten een einde aan den oorlog in Afrika te maken, om zich in de zaak van de Romagna krachtig te doen gelden zonder zich te bekommeren om het misnoegen hetwelk daardoor bij Frankrijk of andere magtige mogendheden zou kunnen verwekt worden."

"Daarentegen verlangen de liberale partij en de bevolking, dat de oorlog worde voortgezet tot dat Tanger ingenomen en volle vergoeding der oorlogskosten verkregen is."

"Eenige onderhandelsraadslieden der Koningin, die minder aan hartstogten toegeven en de politieke en financiële gesteldheid der natie beter beoordeelen, moeten zich tegen de inzichten van die twee partijen verklaard hebben. De door hen aangevoerde gronden maakten indruk bij Hare Majesteit; en ik meen het dien ten gevolge ten hervastgestelde plan te kunnen mededeelen behoudens de wijzigingen welke daarin door den loop der gebeurtenissen zouden kunnen worden gebragt."

"Hare Majesteit heeft begrepen dat het noodig was den maarschalk O'Donnell aan het hoofd des bewinds te houden, maar hem mannen van naam en talent als ambtgenooten toe te voegen, welke in staat zijn om zich even ver verwijderd te houden van de twee uitersten, waartoe anderen het Madridsche hof zouden willen brengen."

"Men verzekert dat de heer Ríos y Rosas en de markies del Duero deel zouden uitmaken van het nieuwe ministerie onder voorzitting van den hertog van Tetuan."

"Indien de Sultan van Marocco de door Frankrijk en Engeland tot

herstel des vredes aangeboden bemiddeling aanneemt, zal er, geloof ik, geen kanonschot in Marocco door de Spaansche troepen meer gedaan worden. Evenwel zou Spanje zijn leger op den tegenwoordigen voet houden, tot dat het Italiaansche vraagstuk beslecht is, maar het zal denkelijk al de groote gebeurtenissen, welke op handen schijnen, lijdelijk aanzien; deze houding wordt aan Spanje door de tijdsomstandigheden tot pligt gemaakt, doch komt geenszins uit onverschilligheid voort, want het merendeel der bevolking zou gaarne bij het Italiaansche vraagstuk den degen van Keizer Karel V in de schaal leggen."

BELGIE.

Bij de Belgische Kamer van Vertegenwoordigers is in de zitting van den 10den dezer van regeringswege een ontwerp van wet ingediend, strekkende om de muntwet in hare bepalingen betrekkelijk de pasmunt te wijzigen. Daarbij is voorgesteld stukken van vijf, van tien en van twintig centimes te vervaardigen uit een mengsel van koper en minstens vijf en twintig per cent nikkel. Verder behelst de voordragt bepalingen betreffende den omloop der pasmunt, ten doel hebbende schaarsheid daarvan zoowel als te grooten toevloed en daaruit voortkomende depreciatie te verhoeden, en het inlandsche kopergeld meer gezocht dan het buitenlandsche te maken.

CHINA EN JAPAN.

Het Chinesche gouvernement heeft aan de handelsvlag der Vereenigde Staten bij het onlangs gesloten verdrag eene vermindering van het tonnegeld, ten bedrage van een vijfde, bewilligd. Op aanhouden van de bevelhebbers der Fransche en der Engelsche krijgsmagt te Canton is die vermindering, van 10 December jl. af, ook aan de Engelsche en de Fransche handelsschepen verleend, doch alleen voor zoo veel de haven van Canton betreft.

Dit feit wordt door den officiële Franschen *Moniteur* van gisteren medegedeeld. Het is een nieuw blijk van de zonderlinge betrekking, welke tusschen China en de Westersche mogendheden bestaat, sedert het aan den mond van den Petho voorgevallen gevecht de bekrachtiging van het vredesverdrag van Tientsin belet heeft.

— Volgens een bij het Parijsche *Journal des Débats* ontvangen schrijven uit Japan van den 21sten November ll. is het zeker dat het zuidelijke gedeelte van het groote eiland Saghalin, op dringend en eenigermate dreigend aanhouden van Rusland, onlangs aan deze mogendheid, welke reeds de noordelijke helft daarvan bezat, door het Japansche gouvernement afgestaan is.

De schrijver van den brief, een Franschman, geeft aan Frankrijk den raad om zich ook een eiland in de Japansche zee toe te eigenen; naar zijn oordeel zou het Japansche gouvernement in de tegenwoordige tijdsomstandigheden zonder veel moeite gedrongen kunnen worden om ook aan Frankrijk een stuk grondgebied af te staan.

NASCHRIFT.

Londen, 15 Februarij. Volgens het *Daily News*, is in eene gisteren door de vrienden van den graaf Derby gehouden bijeenkomst besloten, dat men het niet regtstreeks op het ten val brengen van het tegenwoordige ministerie toeleggen, maar het voorgedragen budget op vier punten aanvallen zou, onder anderen voor zoo veel de verhooging der inkomsttax en de artikelen van het Fransche handelsverdrag aangaande den uitvoer van steenkolen betreft.

Londen, 15 Februarij. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren heeft lord John Russell naar aanleiding van eene vraag des heeren James, te kennen gegeven, dat de reformbill den 1sten of 2den Maart zou worden ingediend. Op eene vraag van den heer Griffith, heeft genoemde minister verklaard, dat hem niets bekend is van maatregelen om het Fransche leger op den voet van oorlog te brengen. Naar hij geloofde had de Fransche cavalerie in den laatsten tijd belangrijke vermindering ondergaan, weshalve het noodig scheen geworden te zijn de verminderde regementen voltallig te maken.

In de zitting van het Hoogerhuis van gisteren avond heeft lord Normanby mededeeling gevraagd van de instructien van den Engelschen zaakgelastigde te Florence, in verband met de omstandigheid dat die tegenwoordiger van Engeland de officiële receptie had bijgewoond die op den 1sten Januarij ter gelegenheid van het nieuwjaarsfeest door den heer Buoncompagni was gehouden. Hij beweerde dat tegenwoordig in de Italiaansche Hertogdommen volslagen anarchie heerschte. Lord Granville meende dit laatste te kunnen tegenspreken. Voor het overige zegde hij de mededeeling der verlangde bescheiden toe; kunnende hij nu reeds verklaren dat de instructien van den bedoelden zaakgelastigde hem geenszins voorschreven om met den heer Buoncompagni officiële betrekkingen aan te knopen, maar te zijnen aanzien even zoo te handelen als zijne voorgangers. De graaf Malmesbury merkte aan dat ook het vorige ministerie de onafhankelijkheid van Italië gewenscht had, maar dezelve nooit zou hebben willen koopen ten koste van de inlijving van Savoye en Nizza in Frankrijk. Lord Clanricarde uitte het gevoelen dat de publieke opinie van Europa die inlijving onmogelijk maakte. Lord Cardigan meende dat op de verwijdering der Fransche troepen uit Noord-Italië moest worden aangedrongen. Lord Derby vroeg of de aan het Lagerhuis medegedeelde bescheiden de laatste inlichtingen aangaande de Savooische quaestie behelsden? of de ministers de tegenwoordige bepalingen van Keizer Napoleon ten aanzien van Savoye kenden? hoe de regering daarover oordeelde, en welke de inhoud was der sedert Julij te diar zake met Frankrijk gevoerde briefwisseling? of de zaakgelastigde te Florence, door de receptie van den heer Buoncompagni bij te wonen, tegen zijne instructie had gehandeld?

De minister Granville antwoordde daarop dat de briefwisseling met Frankrijk over Savoye nog voortdurende, en dat de in de vorige week medegedeelde bescheiden het laatste antwoord van Keizer Napoleon over dat onderwerp inhielden. Wat het gebeurde te Florence betreft, herhaalde hij, dat de heer Corbett bij zijne instructien den laatst had ontvangen om den heer Buoncompagni geheel op denzelfden voet te behandelen als zijn voorganger. Overigens was de betrekking des heer Corbett niet van officiële aard; geene zijner handelingen kon dus aangemerkt worden als eene erkenning van het in Midden-Italië opgeworpen bestuur.

Ten slotte betoogde lord Ellenborough, dat Sardinië geen recht had om van Savoye afstand te doen buiten toestemming der mogendheden, van welke het Savoye verkregen heeft.

Deze discussie had geen verder gevolg.

MARSEILLE, 15 Februarij. Volgens berichten uit Rome van den 11den heeft de Fransche gezant, de heer de Grammont, den onlangs uit Parijs aangekomen heer Cadore aan den Paus voorgesteld. In geval de heer de Grammont Rome mogt verlaten, zal de heer Cadore hem aldaar als zaakgelastigde vervangen. De staat van zaken te Rome was tijdens de afrekening der berichten meer bevredigend. Onder het pauselijke krijs-volk te Perugia openbaarde zich sedert de verschijning der proclamatie van den generaal Fanti een sterke desertie.

Volgens berichten uit Napels van den 11den had er nog geene verandering van ministerie plaats gehad, en zag men te vergeefs uit naar de afkondiging der lang verwachte hervormingen. De regering scheen den loop der gebeurtenissen lijdelijk af te wachten en hare hoop onder anderen op den val van het Engelsche ministerie te vestigen. Bij het leger in de Abruzzes heerschte, ten gevolge van de zorgeloosheid der intendantie, gebrek aan levensmiddelen, terwijl de toestand der wegen in het gebergte allen toevoer onmogelijk maakte. Uit Sicilië zijn geene nadere berichten ontvangen.

WIENEN, 14 Februarij. Heden heeft bij den nieuwen Franschen gezant, den markies Demoustier, de officiële receptie van het corps diplomatique, de ministers en grootwaardigheidsbekleeders plaats gehad.

WIENEN, 15 Februarij. De officiële Wiener Zeitung van heden verklaart dat hetgeen door de vreemde dagbladen wordt medegedeeld, onder den naam van een uittreksel van Oostenrijks antwoord op de dépêche des heeren Thiers en de heer de Bismarck, geenszins aan eenig Oostenrijksch document ontleend is.

KOPENHAGEN, 14 Februarij. De heer Monrad heeft zich bereid verklaard om de taak der vorming van een nieuw ministerie te aanvaarden, en wordt tegen het einde der week uit Parijs alhier verwacht.

TURYN, 14 Februarij. Volgens de Opinione heeft het Sardinijsche gouvernement geenerlei mededeeling ontvangen aangaande conferentien die door vier der Groot Mogendheden zouden worden gehouden.

ST. PETERSBURG, 14 Februarij. Het Journal de Saint Petersburg deelt berichten uit Peking van den 4den December II. mede. Naar luid daarvan ging het met het Russische gezantschap aldaar in allen deelen naar wensch. De Keizer van China was toen in beteren gezondheidsstaat, en zou zijn verblijf verlaten om in de hoofdstad terug te komen. Onder de opstandelingen bestond tweedragt; zij hadden in de laatste ontmoetingen met de keizerlijke troepen het onderspit gedolven. In het gezigt van den mond van den Peiho lagen Europeesche oorlogsschepen.

MADRID, 14 Februarij. Men verwacht belangrijke krijgsbedrijven van ons eskader op de kust van Marocco. De maarschalk O'Donnell heeft gisteren bevel gegeven om eene verkenning langs de Rifkust te doen. De inwoners van Tetuan verbroederen zich met de Spaansche troepen. Er is in die stad een stedelijk bestuur uit aanzienlijke ingezetenen zamen-gesteld en met de zorg voor de algemeene orde en veiligheid belast. Ook is er een gebouw voor de katholieke godsdienst oefeningen ingewijd en een Te Deum gezongen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 15den Februarij 1860.

Heden wordt van regeringswege aan de kamer van koophandel en fabrieken te Amsterdam, ter verdere mededeeling aan de kamers te Rotterdam en Dordrecht, verzonden een overzicht omtrent het muntwezen in Brazilië met inlichtingen nopens het wettig ruilmiddel aldaar.

Volgens bericht van Zijner Majesteits consul-generaal te NAPELS, dd. 7 Februarij 1860, is het noodig dat de ladingsmannen en de gezondheidspassen van uit Nederlandsche havens komende stoombooten en zeilschepen voorzien zijn van het visum der aldaar gevestigde Napolitaansche consulaire agenten; zullende bij gebreke van dien aan gezegde stoombooten en zeilschepen de toegang tot de havens van het Koninkrijk der Beiden Siciliën kunnen geweigerd worden.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte		Tijdstip	In 24 uren.	
		boven of beneden Amst. peil.	boven of beneden de nul der oude schaal.		gewoone	vervalsch.
15 BOVEN-RIJN.	Köln.	+ 33.85	+ 8.00	8 ure	0.31	
14 WAAL.	Nijmegen.	+ 10.01	+ 3.79	8 "	0.40	
14 NEDER-RIJN.	Arnhem.	+ 10.00	+ 3.09	8 "	0.38	
14 GELDERSCHE IJSEL.	Westervoort.	+ 10.37	+ 3.00	8 "	0.38	
13 Rijn.	Maasbracht.	+ 44.13	+ 1.93	8 "	0.37	
13 Rijn.	(brug)					
13 BOVEN-MAAS.	Maasbracht.	+ 43.90		8 "	0.33	
14 Rijn.	(hoofdhuus)					
14 Rijn.	Groen.	+ 9.60	+ 4.75	8 "	0.50	
14 NEDER-MAAS.	Brussels.	+ 0.42		8 u. 30 m.	0.14	
14 NEDER-MAAS.	Brussels.	+ 0.82		8 u. 0 m.	0.02	

Den 13den Februarij, tekenende aan de peilschaal aan de Pegelsbrug, bij Grave, 8.30 el + AP.
Den 14den te Nijmegen drijfs in de rivier; de glerbrug werd weggenomen; te Arnhem de rivier met drijfs; te Vreeswijk de rivier voor een derde met drijfs overdekt. Water-hoogte 's morgens ten 8 ure, 8.36 el + AP;

te Westervoort de rivier met drijfs. De schipbruggen aan de drie laatstgenoemde plaatsen werden weggenomen;
te Grave eenig drijfs in de rivier;
te Gorinchem veel drijfs in de Merwede. Waterstand bij hoog water 2.69 el + AP.; bij laag water 2.65 el + AP.;
te Brielle drijfs.

Telegraphisch bericht.

KEULEN, 15 Februarij, 's morgens 8 ure. Veel drijfs.

Volgens een bericht van Zijner Majesteits consul-generaal te RIO JANEIRO, zijn aldaar gedurende het laatste halfjaar van 1859, uit Nederland geene, uit vreemde havens 15 Nederlandsche schepen (2 in ballast) aangekomen, als: uit Triest 2, uit Newcastle 2, uit Montevideo 2, uit Glasgow, Hamburg, Gothenburg, Cardiff, Lissabon, Liverpool, Hull, de Kaap de Goede Hoop, St. Helena respectievelijk 1.

Van daar zijn vertrokken naar Nederland geene, naar vreemde havens 19 Nederlandsche schepen (2 in ballast), als: naar Falmouth 6, naar Montevideo 3, naar Marseille, Genua, Gibraltar, Engeland, Antwerpen, Konstantinopel, New-York, Galveston, de Kaap de Goede Hoop, Fernambuc respectievelijk 1, benevens 1 vreemd schip naar Batavia.

Volgens een bericht van Zijner Majesteits consul-generaal in de HAVANNA, zijn aldaar gedurende de laatste 6 maanden van 1859 aangekomen: 8 Nederlandsche schepen (alle met lading) uit Nederlandsche havens, als: uit Rotterdam 2, uit Harlingen 1, uit Amsterdam 5;

1 Nederlandsch schip uit Omoa.

Van daar zijn vertrokken:

4 Nederlandsche schepen (met lading) naar Amsterdam;

3 Nederlandsche schepen (met lading) naar vreemde havens, als: 2 naar Falmouth, 1 naar Honduras.

ADVERTENTIE.

MINISTERIE VAN FINANCIËN.

* * Op aanstaanden Donderdag, den 16den Februarij 1860, zal de gewone Audientie van den Minister van Financien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN MARINE.

* * De Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 17den dezer, geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 13den Februarij 1860.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie Drenthe.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag, den 21sten Februarij 1860, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Drenthe, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het derde district, aan het lokaal van het Provinciaal Bestuur, te Assen, worden Aanbesteed:

het vernieuwen en herstellen van eenige gedeelten der Bestrating van den Grooten Weg der 1ste Klasse N°. 1, Zijtak N°. 2, onder de Gemeente Smilde.

Deze Aanbesteding zal geschieden alleen bij inschrijving, overeenkomstig art. 12 des Besteks.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Provinciaal Bestuur van Drenthe te Assen, ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde Provincie ter lezing worden gelegd.

Zullende drie dagen vóór de Besteding de noedige aanwijzing in 1860 worden gedaan, en voorts nadere informatie te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Kock en den Adspirant-Ingenieur van Beusekom, beiden te Assen.

's Gravenhage, 26 Januarij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken;
VAN TETS.

MINISTERIE VAN FINANCIËN.

RENTEBETALING OP HET GROOTBOEK DER 3 PERCENTS NATIONALE SCHULD.

De Minister van Financien maakt bekend, dat de bovenstaande Rentebetaling zal geschieden in het lokaal van het Grootboek der Nationale Schuld, gevestigd te Amsterdam.

op het vijfde Bureau van Rentebetaling.
en wel alleenlijk over het halfjaar verschijnende 1°. Maart 1860, van Donderdag den eersten, tot en met Vrijdag den negenden dier maand, en vervolgens over al de nog verschuldigde halfjaren, op alle werkdagen (met uitzondering van den Zaterdag), van Maandag den twaalfden Maart 1860, tot en met den vijftienden Juli 1860.

Tevens worden, overeenkomstig art. 19 van het Koninklijk besluit dd. 18 Mei 1818 (Staatsblad N°. 24), voor de staats- of staats-maal opgeroepen de nog niet opgenomen rente hebbende op de renten over het halfjaar verschijnende 1°. September 1855, waarvan de betaling, ingevolge Koninklijk besluit van 25 October 1855 (Staatsblad N°. 125), zal blijven opengesteld tot en met den laatsten Augustus 1860.

's Gravenhage, den 14den Februarij 1860, n°. 89.

De Minister voornoemd,
VAN BOSSE.

TE 'S GRAVENHAG TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.